

Mors og at bo 22 km udenfor København til det samme Honorar, tror jeg ikke behøver nærmere Understregning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes der med Bemærkningerne om denne Sag, som i og for sig ikke vedrører det foreliggende Forslag.

Knud Kristensen: Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at det Kapitaludlæg eller rettere den forøgede Gæld, jeg har maattet tage paa mig for at komme til at bo et Sted i Nærheden af København, rigeligt opvejer den Fordel, som deraf flyder.

Formanden: De ærede Medlemmer Hr. Dahlgaard og Hr. Drachmann har bedt om Ordet for tredje Gang under denne Sags Behandling. Hertil kræves Tingets Samtykke. Hvis der ikke begæres Afstemning, forudsætter jeg, at Samtykket gives. (Ophold). Det er givet.

Dahlgaard: Det er en bemærkelsesværdig Udvikling, der er foregaaet med Venstres Ordfører siden i Gaar. I Gaar tillod det ærede Medlem Hr. Slebsager sig dog ikke i sin Ordførertale at antyde, at der var Tale om gennem det foreliggende Forslag at flytte direkte Byrder over paa andre Erhverv, men sekunderet af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er det ærede Medlem Hr. Slebsager altsaa i Dag naaet til at erklære, at dette Forslag lægger Byrder over paa Landbruget, skønt alle i denne Sal ved, at Formaålet er at anvende Penge, som ellers bliver anvendt til Understøttelse, til at sætte Arbejde i Gang.

Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Slebsager, at hvad angaar Valutaudviklingen i 1920, er den jo historisk, enhver ved, hvad der foregik. Vi har ikke nødig at skjule, at den økonomiske Udvikling i 1920 bestod i, at der fandt en Vareindførsel Sted, dels til at fylde de tomme Lagre og dels en Spekulationsindførsel, som den danske Valuta ikke kunde svare til, og da det var øjensynligt, blev der fra den daværende Regerings Side grebet ind, dels gennem Ordningen af Oktober 1919, dels, da det ikke viste sig tilstrækkeligt, gennem Forslaget i Marts 1920; og dette Forslag, som der selvfølgelig var Betænkelighed ved, saaledes som der er Betænkelighed ved enhver Indgriben paa dette Omraade, anbefalede ogsaa her i

Tinget af det radikale Venstres Ordfører til velvillig Behandling, men hele den Politik, som dette Forslag var Udtryk for, fejedes af Bordet ved Valget i April 1920.

Naar det ærede Medlem Hr. Slebsager nu optraadte som Ordfører for det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen og vilde bortforklare et Udtryk, som dette ærede Medlem kom med, synes jeg, han gjorde det paa en meget morsom Maade, idet han drog en Parallel mellem det ærede Medlem Hr. Sundbo og mig. Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen udtalte i Gaar, at han ikke havde stor Sympati for Toldbeskyttelse. Deraf kunde dog følge, at han havde nogen Sympati. Hvis det ærede Medlem Hr. Slebsager en Dag stod og talte med mig og sagde om det ærede Medlem Hr. Sundbo: Jeg har nu ikke stor Sympati for ham, vilde jeg slet ikke være i Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Slebsager dog havde nogen Sympati for ham. Men i øvrigt er der ingen Grund til at tale om det, for hvis det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har Afsky for Toldbeskyttelse, saa er dertil jo at sige, at jeg glæder mig kun derover, for jo flere indenfor Venstre der har det saadan, des glædere er jeg. Jeg kan dertil føje en lille Bemærkning i Anledning af den Spøgefuldhed, som det nærmest maa være af det ærede Medlem Hr. Slebsager at tale om, at det radikale Venstre i Teorien er Frihandelsmænd, men ikke saa meget i Praksis. Jeg tror, at de 4 Aar fra 1920 til 1924 viste, hvordan Venstres Frihandelsesteorier stod til dets Praksis. Her var det utvivlsomt: Praksis var Toldbeskyttelse, Teorien var Frihandel.

Til det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen vil jeg sige, at jeg haaber ikke blot at faa Haandværkerstandens Tak for at gaa med til dette Lovforslag, men jeg haaber paa alles Tak, som ønsker her i Landet i en svær Krisetid at sætte Arbejde i Stedet for Understøttelse, og specielt tror jeg selvfølgelig paa, at denne Tak vil komme fra Haandværkerstanden; som ogsaa vil komme til at nyde godt af det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel havde opdaget noget af overordentlig stor Betydning i Udtalelser, jeg havde fremsat. Maa jeg først sige til det ærede Medlem, at naar han sagde, at Ansvar for den nuværende Forhaling af Valutaspørgsmaalet maatte alene hvile paa det radikale Venstre, maa dette bero paa en Fejlhuskning hos det ærede Medlem. Det ærede Medlem ved som jeg, at da Sommerrigs-